

2033

2. Beh. af Forfl. t. Finantslov for Finantsaaret 1879—80.

2034

faa let derfra. De have siden 1876—77 havt to Finantslove, nemlig af 8de November 1877 og fra Slutningen af Marts 1878; men dengang talte de ikke et eneste Ord om, at Dyrtiden var ophørt. Hvorfor begyndte de ikke dengang at røre ved Sagen; hvorfor toge de ikke vort Forslag med de 5 pCt.? Men dengang vare de Herrer ikke med. Og hvorfor ikke? Ja, hvem vare de i Forbindelse med dengang? „Den forandrede Situation“ skulde, saaledes som vi nylig have kunnet læse os det til paa Tryk, slaas fast med det Parti omkring i Landet, som man i sin Tid kaldte Embedspartiet; men saa gif det ikke an at røre ved Embedslønningerne. Og nu spørger jeg: Hvis det var lykkedes ifjor at faae Situationen slaaet fast med det Parti, de Herrer ønskede, tro de saa selv, at de vilde have talt saaledes, som det ærede Medlem fra Leire nu taler om denne Sag? Nei, jeg forsikker om, at saa havde vi ikke hørt et eneste Ord fra dem om Sagen, naar de blot havde kunnet blive fri for højere Tillæg; men det er jo en anden Sag. Deri ligger det altsaa, at de Herrer nu ere blevene saa opfatte paa Sagen, ide de føle en vis Fortrydelse over, hvad der er sket; men det kunne vi Andre jo dog ikke gjøre ved. Det er ret beset Anledningen til den hele Historie. Jeg vil indrømme de Herrer, det kan være en Skønssag, hvorledes man skulde sætte Grænsen, naar man rører herved; det maa Enhver nogenlunde bestemme efter Billighedshensyn og sin Betragtning af den hele Stilling. Jeg siger nu: Min gjennem alle disse Aar omhyggelige Undersøgelse af Prisforholdene, som jeg i min Næringsvirksomhed har havt særlig Leilighed til at anstille, har overbevist mig om, at vi vilde være haardere, end vi ellers i Almindelighed ere, hvis vi gif med det ærede Medlem fra Leire til pludselig paa eengang at bortstjøre Dyrtidstillægene for dem, hvis Indtægt naaer over 2,400 Kr., som han siger, han vil ned til, idet det er nok saa billigt at lade det staa uvrørt, som at tage 5 pCt. fra de lavere Lønne. Jeg maa bede de Herrer erindre en Ting; vort Forslag under Nr. 192 har ikke liden Pengebetydning, det's Pengebetydning kan maaske angives til ca. 100,000 Kr. Hvis det ærede Medlem fik sin Vædring igjennem, som han motiverer den, veed jeg ikke, hvad der i pengelig Henseende bliver tilbage; saa bliver kun det tilbage mellem ham og f. Ex. mig, at han fik flettet Lønningstillæget til nogle af disse Statsraader, som han ikke fik med ifjor. For Resten skal jeg gjøre opmærksom paa, at der, saavidt mig

betjendt, ingen Statsraad er blandt de Vedkommende. Der blev ikke Mere tilbage i pengelig Henseende end blot den Behagelighed, at han kan henvende sig til sine gamle Medforbundne fra ifjor og sige: Tak for sidst. Kunne I se, jeg kan udrette Noget (Afbyrdelse af Kjæer). Ja, jeg hører ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, men det er mig forøvrigt ogsaa ligegyldigt. Det er mig ogsaa kjært, at han ikke er fornøjet med, hvad jeg siger; det viser mig, at jeg er paa rette Veie. Forslaget under Nr. 192 siger for det Første, at: Ingen ny Ansæt i nogen af Staterne faar Tillæg; og dernæst siger det: Den, der flyttes op til en højere Løn i Finantsaaret, faar den og den Afkortning, stundom af hele Tillæget og stundom af ikke det Hele, forsaavidt det er Mere end det Halve af Forskielsen. Det vil f. Ex. i Militæretaten ramme de Underofficerer, der rykke op i en højere Grad og i en ældre Lønningssklasse — der er i den Henseende aarligt en stor Vandring igjennem de forskjellige Stater — men Enhver, der ved en saadan Vandring faar en højere Løn, vil faae afkortet enten hele Tillæget eller en væsentlig Del deraf. Det Samme er Tilfældet gjennem Lovbetaterne for dem, som gaa fremad. Det er netop det Giendommelige ved Forslaget under Nr. 192, at det kommer til at berøre Alle, men dog saaledes, at det kun borttager det, de Vedkommende faae mere i Aarets Løb, og at de ikke pludselig blive satte tilbage paa Grund af meget streng Medsart. Hvorfor have de Herrer stillet deres Forslag? Jeg nærer det Haab, at de, naar de faae deres Forslag vedtaget, da ikke skabe os en 14de Mai 1879, som de skabte os en 14de Mai 1875. Jeg haaber da, at de staa fast ved, hvad der vedtoges ved 2den Behandling, og havde Folkethingets Stilling med Hensyn til de større Punkter paa Finantsloven, thi Delægelse i den Henseende have vi faaet nok af. Selv om det ærede Medlem fra Leire forsikker det og det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds tillige med ham, saa giver jeg ikke Meget for de Forsikringer efter min Erfaring. Jeg vil minde de Herrer om en Ting, og det er noget meget Nærstående. Ifjor da vi havde 2den Behandling af Finantsloven — den begyndte den 12te og endte den 20de Februar, og man troede, at det var ramme Alvor med vore Beslutninger, saa viste det sig —, og det er fra forskjellige Side konstateret —, at 3 Dage, før vi begyndte 2den Behandling af Finantsloven havde man bestemt, at denne Behandling skulde ikke